

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se zabývá komparací autentického a literárního nacistického diskurzu. Promítá již poměrně bohatě probádaný koncept původního nacistického jazyka na text českého literárního díla a zkoumá možnosti propojení tohoto jazyka s jeho beletristickou reflexí. Zvoleným postupem je podrobná paralelní analýza rysů a prostředků jednak reálného nacistického jazyka dle dosavadních jazykovědných a filologických poznatků, jednak diskurzu nacistické postavy Bedřicha Brenskeho z novely Arnošta Lustiga *Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou* (1964), přičemž ústřední pozici v obou rozborech zaujímá lexikálně sémantická rovina a její role v procesu psychologické manipulace; v rozboru beletristickém jsou brány v potaz též extralingvální a paralingvální aspekty Brenskeho projevu, o kterých je čtenář informován v diskurzu vypravěče. Při komparaci se zjišťuje vysoká míra korespondence jazyka původního a beletristického jednak co do samotných jazykových prostředků, jednak stran vztahu lexika ke komunikačním záměrům. Ve světle těchto shod a s přihlédnutím k spisovatelovým vlastním zkušenostem v nacistických koncentračních táborech i k jeho výrokům o vlastní motivaci k literární reflexi těchto zkušeností se v Závěru uvažuje o možnosti nahlížení na diskurz Brenskeho jako na zlomkový jazykový dokument místa a doby.

Klíčová slova

Arnošt Lustig, *Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou*, Bedřich Brenske, nacistický jazyk, nacistický diskurz, totalitní jazyk, jazyk Třetí říše, literatura holokaustu, rétorika, manipulace